

COLUMN@VERTICALDIALOG

Hoe AI ben ik zelf eigenlijk? Of sterker nog: ben ik wel AI? Deze behoefte aan beschouwing van mijn eigen handelwijze heb ik al eens vaker ervaren.

Bijvoorbeeld toen ik een boek schreef over Verticale Dialoog principes. Een soort kookboek waarvoor AI-kenner Annet van de Wetering graag een recept uit haar adviespraktijk wilde aanleveren. Stond ik als 'regisseur' van dat boek wel voldoende in (verticale) dialoog met mijn zogenoemde méemakers?

Of toen de Slow Management Stichting – stilstaan bij organiseren – mij vroeg hun conferentie te faciliteren. Deze had als doel het Slow gedachtegoed te herijken. Ik kreeg de indruk dat de keuze voor mijn persoontje gebaseerd was op mijn Slowgedrag, althans in hun ogen. Ik kende het begrip toen geenszins; was ik wellicht onbewust bekwaam? Toen we aan het einde van de conferentie het begrip Slow wat beter in kaart hadden gekregen, stelde ik vast dat ik zowel Slow als niet-Slow ben. En dat soms zelfs tegelijkertijd.

Samen met Dick Simons ben ik al enige tijd bezig de vereniging voor de ontwikkeling van Verbindend Leidinggeven – samen organiseren – van de grond te krijgen. Werkend Nederland gaat een stuk plezieriger naar huis als ze gedurende de werkdag 'bediend' is door verbindend leidinggevend. We hebben zelfs de VL-Zelfreflector ontwikkeld, waarmee je jezelf kunt vergelijken met het profiel van de 'ideale' verbindend leidinggevende. Je voelt hem al: op die schaal scoor ik bepaald nog geen 100%.

Ik durf te stellen dat het bijeen zoeken van honderd organisaties om in te tekenen op een AI-pilot zoals we die in dit magazine voorstaan in de basis wellicht een AI-benadering vergt – namelijk het voortbouwen op de sterkte van het Vlaams Lerend Netwerk van Talent en Bezieling – maar qua uitvoering een behoorlijk strakke projectbesturing vergt. Sluit dit AI uit? Natuurlijk niet.

Ruim anderhalf jaar maak ik nu het Nederlands AI Netwerk mee. Sterker nog, ik was het die ooit mijn vinger opstak en suggereerde het Belgische Netwerk te kopiëren naar ons AI 100 programma. En ik besef dat ik in het aanwakkeren van die missie heb lopen zwalken tussen Dromen en Drammen, tussen Verbeelden en Voorzeggen, tussen Ontwerpen en Opleggen... Ron Fry heeft het niet alleen over dat mooie paradigma 'van goed naar excellent'; hij noemt ook het paradigma 'van slecht naar niet slecht'. Beide zijn kennelijk nodig?

Ik hoop het maar want ik ben dus niet zo heel erg AI, Slow, Verbindend en Dialogisch. Binnenkort ga ik op een vierdaagse opleiding Appreciative Inquiry om mijzelf in dat opzicht waarderend te onderzoeken.